

9 § I FÖRÄLDRALEDIGHETSLAGEN

Ledighet med omvårdnadsbidrag

En förälder har rätt till förkortning av normal arbetstid med upp till en fjärdedel om det för barnet lämnas omvårdnadsbidrag enligt 22 kap. Socialförsäkringsbalken.

Ja, men det låter väl jättebra, det är klart att dessa föräldrar har det extremt tufft och behöver lägga mycket mer tid, än som vad kan räknas som "normalt" på det barn som har ett på grund av funktionsnedsättning särskilt behov av omvårdnad och tillsyn. En lag som förövrigt började gälla 1 januari 2019. Lagen omfattar även dem som vid den tidpunkten var beviljade vårdbidrag, vilket var benämningen innan man inledde arbetet med att ompröva alla vårdbidrag mot det nya omvårdnadsbidraget i kombination med merkostnadsersättning.

När ens barn fyller 8 år så upphör rätten till att gå ned i arbetstid med en fjärdedel av sin normala arbetstid. När man har ett barn inom LSS eller med funktionsnedsättning så är det just vid den åldern som det egentliga arbetet börjar på många sätt. Skolan. Hemma kan man ensidigt sätta rutiner som fungerar för familjen, i skolan är det anpassning som gäller. Många av dessa föräldrar har haft vårdbidrag under hela barnets uppväxt, vissa kanske fick det under resans gång och har utnyttjat tiden till att vara tillgänglig för barnet på morgonen för att på det sättet få barnet till skolan. Att kunna anpassa arbetstiderna med en fjärdedel har räddat många föräldrar från att bli utbrända och sjukskrivna, man orkar, får möjligheten helt enkelt, att vara där för barnet när det verkligen behövs, utan att för den sakens skull vara sjukskriven.

Vart vill jag då komma med det här?

Omvårdnadsbidraget är en ekonomisk ersättning som i kombination med rätten att gå ned i arbetstid möjliggör att man kan gå ner i tid oavsett sina ekonomiska förutsättningar samtidigt som man behåller sin tjänstgöringsgrad i sin anställning. Det kommer tillfällen/perioder då man kan arbeta 100%, det är då av största vikt att man har kvar sin tjänstgöringsgrad. Så tanken med 9 § är bra. Men jag tänker på alla de föräldrar som blir nekade det nya och svårare att få omvårdnadsbidraget, alla dessa föräldrar som trots Försäkringskassans bedömning inte på något sätt har fått en lättare vardag, utan fortfarande kämpar varje dag med barnet/ungdomen. Dessa föräldrar måste nu börja arbeta heltid om man nu inte har en "snäll" arbetsgivare som tillåter att man går ned i tid. Så vad leder det här till kan man sja om. Men att ens barn alltid kommer i första rummet känner ni nog alla igen, man kommer tvingas att acceptera en lägre tjänstgöringsgrad på sin anställning, sjukskrivningarna kommer öka, att psykisk ohälsa inom familjen ökar. Oavsett den ekonomiska ersättningen så menar jag att Försäkringskassans handläggare omöjligt kan bestämma hur mycket stöd mitt barn behöver i vardagen. De kan ta bort den ekonomiska ersättningen, men varför hänger den ihop med rätten till att gå ned i tid, sista halmstrået för många föräldrar i den här situationen.

Enligt mig är det här är en grupp människor som varje dag, allt sedan deras barn kom till världen har kämpat med näbbar och klor. Frustration tårar, skilsmässa, utbrändhet är deras vardag, det kan vara en otroligt ensam plats, platsen man fick som förälder till ett barn inom LSS. I mina ögon är dessa föräldrar hjältar som förtjänar vår tacksamhet, inte missunnsamhet, osynliggörande eller att alltid få höra att nästa år så kommer resurserna bli färre här på skolan igen.

Jag anser att vi måste ha en siktet inställt på en hållbar framtid för föräldrar till barn med funktionsnedsättning, här har vi annars många av framtidens fattigpensionärer befarar jag.

Hur ska man då komma till rätta med det här dilemmat?

Ska man jobba för ett tillägg under själva 9 § i Föräldraledighetslagen

Att En förälder har rätt till förkortning av normal arbetstid med upp till en fjärdedel om barnet faller under 1 § i Lag (1993:387) om stöd och service till vissa funktionshindrade.

Eller ska det vara som så att det ska ligga direkt under 22 kap 4 § i socialförsäkringsbalken

Jag har många tankar och idéer kring hur, men jag är inte experten på vad det gäller vare sig Föräldraledighetslagen eller Socialförsäkringsbalken.

Så mitt mål med den här motionen måste bli:

Att:

våra riksdagsledamöter får uppdraget att ta med sig frågan och lyfta den hos berörda instanser för att på det sättet arbeta för att föräldrar till barn med funktionsnedsättning ges rätten att gå ned i arbetstid med upp till en fjärdedel till och med juni det året barnet fyller 19 eller som längst till månaden efter barnet gått ut gymnasiet oavsett om man av Försäkringskassan beviljas omvårdnadsbidrag eller inte.

Johnny Alexandersson
Stenungsunds arbetarekommun